

עפ"ת 11348/07/18 - מדינת ישראל נגד יו.טי.אס - יוניברסל פתרונות תחבורה בע"מ

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 11348-07-18 מדינת ישראל נ' יו.טי.אס - יוניברסל פתרונות תחבורה בע"מ
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת ד"ר חיה זנדברג
המערכת מדינת ישראל
נגד
המשיבה יו.טי.אס - יוניברסל פתרונות תחבורה בע"מ

פסק-דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בירושלים (כב' סגן הנשיא יהושע צימרמן) בתת"ע 1811-05-18 מיום 23.5.2018.

כתב האישום

1. ביום 2.5.2018 הוגש נגד המשיבה כתב אישום (והזמנה לדין) בגין נהיגה במהירות מופרזת, עבירה לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. לפי הנטען בכתב האישום, ביום 24.11.2017 רכב הרשום על-שם המשיבה נסע במהירות של 135 קמ"ש במקום בו המהירות המותרת היא 80 קמ"ש.

פסק-הדין

2. המשיבה לא התייצבה לדין שנקבע בעניינה, חרף זימון כדין, וביום 23.5.2018 היא נשפטה והורשעה בהעדרה.
3. בשלב הטיעונים לעונש נרשם מפי ב"כ המאשימה "קנס חברה - פי 10", ולאחר מכן נגזר דינה של המשיבה לקנס בסך 4,000 ₪, כשכית המשפט קמא מבאר כי גובה הקנס הוא "לנוכח הנסיבות ומיהות הנאשמת".

הערעור

4. המדינה ערערה על גזר הדין. המדינה טענה כי בית המשפט קמא לא ייחס את המשקל הראוי לכך שסעיף 30(ג) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] קובע כי בעבירת קנס יוטל על תאגיד קנס הגבוה פי ארבעה מהקנס הקבוע בדין ברגיל. זאת, בשל האינטרס הציבורי בעידוד תאגידים בהסבת הדו"חות על שם מי שנהג ברכב בפועל, ובשל כך שלא ניתן לפסול רישיונו של תאגיד.

5. בדיון שהתקיים התייצב נציג מטעם המשיבה והסביר כי המשיבה היא חברה, העוסקת בהשכרת רכב. לדבריו, מחמת תקלה לא ידעה על מועד הדין בבית המשפט קמא, ולכן לא התייצבה. המשיבה, לטענתו, עושה מאמץ לפקח ולפעול להסבת דו"חות, והנהג ברכב אף אותר על ידה, ופרטיו הוצגו במהלך הדין, לרבות חוזה השכרת הרכב שנחתם עמו, אלא שמדובר בתושב זר, ששהה בארץ כתייר. נציג המשיבה טען כי נוכח הטעות שנפלה אצל המשיבה, שבעטייה לא התייצבה לדין, לא ערערה המשיבה על גזר הדין, הגם שהעבירה לא בוצעה על ידה. עם זאת, המשיבה סברה שבנסיבות אלו אין מקום להחמיר את הקנס שהוטל עליה בבית המשפט קמא.

דין והכרעה

6. לאחר העיון, החלטתי כי הגם שיש טעם בטיעוניה העקרוניים של המדינה, במקרה הנוכחי דין הערעור להידחות.
7. הסוגיה שעניינה הקנס המוטל על חברות, ועמדת המדינה לפיה מן הראוי להעלות את רף הענישה ואת גובה הקנסות המוטלים בהקשר זה, נדונה על ידי בפסק-הדין בעפ"ת 11252-07-18 והמעין יעין שם. כן ראו פסק-דינה של חברתי, כב' השופטת מאק-קלמנוביץ, בעפ"ת 51224-02-18.

8. כעולה מהאמור בעפ"ת 11252-07-18, העיון בפסיקה מעלה כי הקנס שהוטל במקרה הנוכחי על ידי בית המשפט קמא אינו חורג מרף הענישה הנוהג בפועל, אולם לעמדת המדינה ראוי להעלות רף זה, ויש טעם בטיעוניה עקרוניים אלו.

9. אף על פי כן, משהובהר כי אף לא מי מעובדיה של המשיבה הוא שנהג ברכב אלא אדם אחר, וכי המשיבה פנתה ביום 18.6.2018 למרכז פניות הנהגים הארצי, וביקשה - הגם שבאיוחור - להסב את הדו"ח המדובר לנהג, שפרטיו פורטו, ולאחר שאחראית הדו"חות אצל המשיבה הצהירה כי "על פי תנאי הסכם החכירה, החוכר נושא באחריות על כל עבירות התנועה במשך תקופת החכירה", ולאור המדיניות שלפיה ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם הנאשם, סברתי כי המקרה הנוכחי אינו מתאים להתערבות ערכאת הערעור.

10. מטעמים אלו, הערעור נדחה.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתנה היום, כ"ב חשוון תשע"ט, 31 אוקטובר 2018, בהעדר
הצדדים.